

עפ"ת 26217/03/14 - המערער, סאמי אל הזייל נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 26217-03-14 אל הזייל נ' מדינת ישראל 27 מרץ 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער סאמי אל הזייל
נגד מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד עזאם מסארווה

ב"כ המשיבה - עו"ד רוני מודריק

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום בתאריך 03.11.08. על-פיו, ביום 05.01.07 נהג בפסילה, נסע בפראות ובמהירות תוך חציית צמתים באור אדום ונעצר על-ידי שוטרים אחרי מרדף.

המערער בתחילה התייצב לדיונים, אך לישיבת יום 13.12.09, אליה הוזמן כדין בנוכחותו על-ידי בית משפט, לא התייצב. בית משפט קמא דן אותו בהיעדרו לעונש קנס בסך 10,000 ₪, 100 חודשי פסילה בפועל ושישה חודשי פסילה על תנאי לשלושה חודשים למשך שלוש שנים.

המערער שקט על שמריו, לא עשה מאומה, גם כנראה לא הפקיד את רישונו כפי שהיה מחויב לעשות, ורק בינואר 2014 פנה לבית משפט לתעבורה בבקשה לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו. ביום 26.01.14 בית משפט קמא דחה את הבקשה, תוך שהוא קובע בצדק שלא קיימת, בנסיבות, עילה לביטול פסק הדין. המערער לא הציג בפני בית משפט קמא, כפי שלא הציג בערעור, כל הסבר לא-התייצבותו לדיון בפני בית משפט קמא בשנת 2009, וכן קבע בית משפט קמא בהחלטתו שלא נגרם עיוות דין בהרשעה או בגזר הדין.

עמוד 1

הנני סובר שהחלטתו של בית משפט קמא נכונה היא, ואין להתערב בה.

עד היום, גם לא בשלב הערעור הכתוב או בטיעון בעל-פה, לא ניתן הסבר לאי-התייבבותו של המערער ועל זניחתו את העניין במשך כחמש שנים. עקרון סופיות הדיון מר עליו? גם כשבוחנים את שאלת עיוות הדיון, אמנם העונש שהוטל על המערער, הן בהיבט הקנס והן בהיבט הפסילה בפועל אינו עונש קל, אך הוא איננו כזה שניתן לומר עליו שהוא עונש דרקוני. יש לזכור, העבירות שיוחסו למערער אינן עבירות קלות, נהיגה בזמן פסילה, ובעיקר נהיגה בפראות תוך חציית צמתים באור אדום, תוך התנהלות מרדף משטרתי. לו היה מוגש כתב אישום היום, היה הוא מואשם בערכאה אחרת, כך יש להניח, ובעבירה לפי סעיף 223 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

המשמעות היא שיש להניח שבית משפט קמא, לו הופיע המערער, בוודאי היה מטיל עליו עונש מאסר או מאסר מותנה, לבד מעונשי הפסילה והקנס שלא יכול היה להטילו מחמת אי-הופעתו של המערער.

אין כל הצדקה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא, כאמור, ולבטל את פסק הדין שניתן בזמנו כדיון. עם כל הצער שבדבר, הערעור נדחה.

**ניתן והודע היום, כ"ה אדר ב'
התשע"ד, 27/03/2014, במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד